

Συλλογή της Νομολογίας

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (δεύτερο τμήμα)

της 15ης Οκτωβρίου 2014*

«Προσφυγή ακυρώσεως — Κανονισμός (ΕΕ) 492/2011 — Εκτελεστική απόφαση 2012/733/ΕΕ — Δίκτυο EURES — Εκτελεστικές εξουσίες της Ευρωπαϊκής Επιτροπής — Περιεχόμενο — Άρθρο 291, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ»

Στην υπόθεση C-65/13,

με αντικείμενο προσφυγή ακυρώσεως δυνάμει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ, η οποία ασκήθηκε στις 7 Φεβρουαρίου 2013,

Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, εκπροσωπούμενο από τους A. Tamás και J. Rodrigues, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο,

προσφεύγον,

κατά

Ευρωπαϊκής Επιτροπής, εκπροσωπούμενης από τους J. Enegren και C. Zadra, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο,

καθής,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (δεύτερο τμήμα),

συγκείμενο από τους R. Silva de Lapuerta, πρόεδρο τμήματος, K. Lenaerts (εισηγητή), αντιπρόεδρο του Δικαστηρίου, J.-C. Bonichot, A. Arabadjiev και J. L. da Cruz Vilaça, δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: P. Cruz Villalón

γραμματέας: V. Tourrès, υπάλληλος διοικήσεως,

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της επ' ακροατηρίου συζήτησεως της 30ής Απριλίου 2014,

αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα που ανέπτυξε τις προτάσεις του κατά τη συνεδρίαση της 10ης Ιουλίου 2014,

εκδίδει την ακόλουθη

* Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική.

Απόφαση

- 1 Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ζητεί με την υπό κρίση προσφυγή την ακύρωση της εκτελεστικής αποφάσεως 2012/733/ΕΕ της Επιτροπής, της 26ης Νοεμβρίου 2012, για την εφαρμογή του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 492/2011 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου όσον αφορά την αντιστάθμιση προσφοράς και ζήτησης εργασίας και την αναδημιουργία του EURES (ΕΕ L 328, σ. 21, στο εξής: προσβαλλόμενη απόφαση).

Το νομικό πλαίσιο

Ο κανονισμός 492/2011

- 2 Οι αιτιολογικές σκέψεις 8 και 9 του κανονισμού 492/2011 έχουν ως εξής:

«(8) Οι μηχανισμοί για την αντιστάθμιση της προσφοράς και της ζήτησης εργασίας, ιδίως με την ανάπτυξη της άμεσης συνεργασίας μεταξύ των κεντρικών υπηρεσιών απασχολήσεως αλλά και μεταξύ των περιφερειακών υπηρεσιών, καθώς και διά συντονισμού της ενημερώσεως, εξασφαλίζουν γενικώς σαφέστερη εικόνα της αγοράς εργασίας. Οι εργαζόμενοι που επιθυμούν να μετακινηθούν θα πρέπει επίσης να ενημερώνονται τακτικά περί των όρων διαβίσεως και εργασίας.

(9) Υπάρχει στενή σχέση μεταξύ ελεύθερης κυκλοφορίας των εργαζομένων, απασχολήσεως και επαγγελματικής εκπαίδευσης, ιδίως κατά το μέτρο που η επαγγελματική εκπαίδευση αποσκοπεί στο να καταστήσει τους εργαζομένους ικανούς να ανταποκριθούν σε συγκεκριμένες προσφορές εργασίας που προέρχονται από άλλες περιοχές της Ένωσης. Η σχέση αυτή καθιστά αναγκαία τη μελέτη των συναφών προβλημάτων, όχι πλέον μεμονωμένα, αλλά σε στενή αλληλεξάρτηση μεταξύ τους, λαμβανομένων επίσης υπόψη των προβλημάτων απασχολήσεως σε περιφερειακό επίπεδο. Είναι συνεπώς αναγκαίο οι προσπάθειες των κρατών μελών να στραφούν προς τον συντονισμό της πολιτικής τους στον τομέα της απασχολήσεως σε κοινοτικό επίπεδο.»
- 3 Κατά το άρθρο 11 του ιδίου κανονισμού:

«1. [...]»

Οι κεντρικές υπηρεσίες απασχολήσεως των κρατών μελών συνεργάζονται στενά μεταξύ τους και με την Επιτροπή προκειμένου να καταλήξουν σε κοινή δράση στον τομέα της θέσεως σε επαφή και του συμψηφισμού της προσφοράς και ζήτησης εργασίας στην Ένωση και της συνεπαγομένης τοποθετήσεως των εργαζομένων σε εργασίες.

2. Προς τον σκοπό αυτόν, τα κράτη μέλη ορίζουν ειδικευμένες υπηρεσίες οι οποίες επιφορτίζονται με την οργάνωση των εργασιών στους τομείς στους οποίους αναφέρεται η παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, και με τη συνεργασία μεταξύ τους καθώς και με τις υπηρεσίες της Επιτροπής.

[...]»
- 4 Το άρθρο 12 του εν λόγω κανονισμού προβλέπει τα ακόλουθα:

«1. Τα κράτη μέλη ανακοινώνουν στην Επιτροπή κάθε πληροφορία σχετική με τα προβλήματα και τα στοιχεία που αφορούν την ελεύθερη κυκλοφορία και απασχόληση των εργαζομένων, καθώς και κάθε πληροφορία για την κατάσταση και εξέλιξη της απασχολήσεως.

2. Η Επιτροπή, αφού λάβει υπόψη, στον μέγιστο δυνατό βαθμό, τη γνώμη της τεχνικής επιτροπής του άρθρου 29 (εφεξής: τεχνική επιτροπή), καθορίζει τη μορφή την οποία λαμβάνουν οι πληροφορίες στις οποίες αναφέρεται η παράγραφος 1 του παρόντος άρθρου.

3. Κατά τη διαδικασία που καθορίζει η Επιτροπή, αφού λάβει υπόψη στον μέγιστο δυνατό βαθμό τη γνώμη της τεχνικής επιτροπής, η ειδικευμένη υπηρεσία κάθε κράτους μέλους αποστέλλει στις ειδικευμένες υπηρεσίες των άλλων κρατών μελών και στο Ευρωπαϊκό Γραφείο Συντονισμού [του Συμφηφισμού της Προσφοράς και Ζητήσεως Εργασίας (στο εξής: Ευρωπαϊκό Γραφείο Συντονισμού)], στο οποίο αναφέρεται το άρθρο 18, τις πληροφορίες οι οποίες δύνανται να κατευθύνουν τους εργαζομένους των άλλων κρατών μελών, ως προς τους όρους διαβίωσης και εργασίας και την κατάσταση της αγοράς εργασίας. Οι πληροφορίες αυτές υπόκεινται σε τακτική ενημέρωση.

[...]»

5 Το άρθρο 13 του κανονισμού 492/2011 ορίζει τα κάτωθι:

«1. Η ειδικευμένη υπηρεσία κάθε κράτους μέλους απευθύνει τακτικά στις ειδικευμένες υπηρεσίες των άλλων κρατών μελών, καθώς και στο Ευρωπαϊκό Γραφείο Συντονισμού, στο οποίο αναφέρεται το άρθρο 18:

- α) τις προσφορές εργασίας στις οποίες μπορούν να ανταποκριθούν υπήκοοι άλλων κρατών μελών·
- β) τις προσφορές εργασίας που απευθύνονται σε τρίτα κράτη·
- γ) τις αιτήσεις εργασίας που υπέβαλαν άτομα τα οποία έχουν δηλώσει επίσημα ότι επιθυμούν να εργαστούν σε άλλο κράτος μέλος·
- δ) πληροφορίες, κατά περιφέρεια και κλάδους δραστηριότητας, σχετικά με τα άτομα που ζητούν εργασία και έχουν δηλώσει ότι είναι πράγματι διατεθειμένα να εργαστούν σε άλλη χώρα.

Η ειδικευμένη υπηρεσία κάθε κράτους μέλους διαβιβάζει τις πληροφορίες αυτές στις αρμόδιες υπηρεσίες και οργανισμούς απασχολήσεως το συντομότερο δυνατόν.

2. Οι προσφορές και οι αιτήσεις εργασίας κατά την παράγραφο 1 κοινοποιούνται σύμφωνα με ενοποιημένο σύστημα που καταρτίζει το Ευρωπαϊκό Γραφείο Συντονισμού, στο οποίο αναφέρεται το άρθρο 18, σε συνεργασία με την τεχνική επιτροπή.

Εφόσον απαιτείται, το σύστημα αυτό μπορεί να αναπροσαρμοστεί.»

6 Το άρθρο 17 του κανονισμού 492/2011, που είναι και η μοναδική διάταξη του τμήματος 3 του εν λόγω κανονισμού, το οποίο τιτλοφορείται «Ρυθμιστικά μέτρα για την εξισορρόπηση της αγοράς εργασίας», έχει ως εξής:

«1. Με βάση έκθεση της Επιτροπής η οποία καταρτίζεται βάσει των πληροφοριών που παρέχουν τα κράτη μέλη, τα κράτη αυτά και η Επιτροπή αναλύουν τουλάχιστον μια φορά το χρόνο και από κοινού τα αποτελέσματα των μέτρων της Ένωσης σχετικά με την προσφορά και ζήτηση εργασίας.

2. Τα κράτη μέλη εξετάζουν με την Επιτροπή όλες τις δυνατότητες καλύψεως των διαθεσίμων θέσεων απασχολήσεως κατά προτεραιότητα από υπηκόους των κρατών μελών, για να εξισορροπηθεί η προσφορά και ζήτηση απασχολήσεως μέσα στην Ένωση. Λαμβάνουν τα αναγκαία προς τον σκοπό αυτόν μέτρα.

[...]»

- 7 Το άρθρο 18 του κανονισμού 492/2011 ορίζει τα ακόλουθα:

«Το Ευρωπαϊκό Γραφείο Συντονισμού [...], που έχει συσταθεί στο πλαίσιο της Επιτροπής, έχει ως γενική αποστολή να προωθεί σε επίπεδο Ένωσης την αντιστάθμιση και τον συμψηφισμό της προσφοράς και ζήτησης εργασίας. Είναι επιφορτισμένο, ειδικότερα, με όλα τα τεχνικά καθήκοντα στον εν λόγω τομέα τα οποία κατά τον παρόντα κανονισμό εμπίπτουν στην αρμοδιότητα της Επιτροπής και ιδίως με την παροχή συνδρομής στις εθνικές υπηρεσίες απασχολήσεως.

Καταρτίζει συνοπτικό πίνακα των προβλεπόμενων με τα άρθρα 12 και 13 πληροφοριών καθώς και των στοιχείων που προκύπτουν από τις μελέτες και έρευνες που πραγματοποιούνται κατ' εφαρμογή του άρθρου 11, έτσι ώστε να γίνεται γνωστή κάθε χρήσιμη πληροφορία σχετικά με την προβλεπόμενη εξέλιξη της αγοράς εργασίας στην Ένωση [...]».

- 8 Κατά το άρθρο 19, παράγραφος 1, του κανονισμού αυτού:

«Το Ευρωπαϊκό Γραφείο Συντονισμού είναι ιδίως επιφορτισμένο:

- α) να συντονίζει τις αναγκαίες πρακτικές ενέργειες για την αντιστάθμιση της προσφοράς και ζήτησης εργασίας σε επίπεδο Ένωσης και να αναλύει τις μετακινήσεις των εργαζομένων που προκύπτουν από τις ενέργειες αυτές·

[...]».

- 9 Το άρθρο 20 του ως άνω κανονισμού ορίζει τα κάτωθι:

«Σε συμφωνία με την αρμόδια αρχή κάθε κράτους μέλους και συμφώνως προς τους όρους και τις διαδικασίες που καθορίζει μετά γνώμη της τεχνικής επιτροπής, η Επιτροπή δύναται να οργανώνει επισκέψεις και αποστολές υπαλλήλων άλλων κρατών μελών καθώς και προγράμματα επιμορφώσεως του ειδικευμένου προσωπικού.»

- 10 Το άρθρο 21 του κανονισμού 492/2011 προβλέπει τη σύσταση συμβουλευτικής επιτροπής η οποία είναι αρμόδια να επικουρεί την Επιτροπή στην εξέταση των ζητημάτων που ανακύπτουν από την εκτέλεση της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης καθώς και των μέτρων τα οποία λαμβάνονται για την εφαρμογή της, στον τομέα της ελεύθερης κυκλοφορίας και της απασχολήσεως των εργαζομένων.

- 11 Το άρθρο 29 του ίδιου κανονισμού προβλέπει τη σύσταση τεχνικής επιτροπής η οποία είναι αρμόδια να επικουρεί την Επιτροπή στην προετοιμασία, προώθηση και παρακολούθηση όλων των τεχνικών εργασιών και μέτρων που σχετίζονται με την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού και των ενδεχομένων συμπληρωματικών διατάξεων.

- 12 Κατά το άρθρο 38 του ως άνω κανονισμού:

«Η Επιτροπή θεσπίζει τα αναγκαία εκτελεστικά μέτρα για την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού. Προς τον σκοπό αυτόν ενεργεί σε στενή συνεργασία με τις κεντρικές διοικήσεις των κρατών μελών.»

Η προσβαλλόμενη απόφαση

- 13 Οι αιτιολογικές σκέψεις 4 και 7 της προσβαλλομένης αποφάσεως έχουν ως εξής:

«(4) Το EURES θα πρέπει να προωθήσει την καλύτερη λειτουργία της αγοράς εργασίας και την ικανοποίηση των οικονομικών αναγκών διευκολύνοντας τη διακρατική και διασυνοριακή γεωγραφική κινητικότητα των εργαζομένων και εξασφαλίζοντας παράλληλα την κινητικότητα με

δίκαιους όρους και τηρώντας τα ισχύοντα πρότυπα εργασίας. Το EURES θα προσφέρει μεγαλύτερη διαφάνεια στην αγορά εργασίας, εξασφαλίζοντας την ανταλλαγή και επεξεργασία της προσφοράς και ζήτησης εργασίας (δηλαδή την “αντιστάθμιση” ή την “αντιστοίχιση” κατά την έννοια του κανονισμού) και υποστηρίζοντας δραστηριότητες στους τομείς των προσλήψεων, της παροχής συμβουλών και της καθοδήγησης σε εθνικό και διακρατικό επίπεδο, συμβάλλοντας έτσι στην επίτευξη των στόχων της στρατηγικής “Ευρώπη 2020”.

- (7) Με την κατάργηση των μονοπωλίων, σε συνδυασμό με άλλες εξελίξεις, εμφανίστηκε στην αγορά εργασίας ευρύ φάσμα υπηρεσιών απασχολήσεως. Για να αναπτύξει το πλήρες δυναμικό του, το EURES πρέπει να είναι ανοικτό στη συμμετοχή αυτών των φορέων, οι οποίοι δεσμεύονται να τηρούν αυστηρά τα ισχύοντα πρότυπα εργασίας και τις νομικές απαιτήσεις καθώς και άλλα πρότυπα ποιότητας του EURES.»

- 14 Το άρθρο 1 της προσβαλλομένης αποφάσεως ορίζει τα ακόλουθα:

«Προκειμένου να τηρούνται οι υποχρεώσεις που προβλέπονται στο κεφάλαιο II του κανονισμού 492/2011, η Επιτροπή και τα κράτη μέλη δημιουργούν και διαχειρίζονται ένα ευρωπαϊκό δίκτυο υπηρεσιών απασχολήσεως, ονομαζόμενο EURES.»

- 15 Το άρθρο 2 της προσβαλλομένης αποφάσεως προβλέπει τα κάτωθι:

«Προς όφελος των ατόμων που αναζητούν εργασία, των εργαζομένων και των εργοδοτών, το δίκτυο EURES προωθεί, σε συνεργασία, ενδεχομένως, με άλλες ευρωπαϊκές υπηρεσίες ή δίκτυα:

[...]

- β) την αντιστάθμιση της προσφοράς και ζήτησης εργασίας και την εύρεση εργασίας σε διακρατικό, διαπεριφερειακό και διασυνοριακό επίπεδο με την ανταλλαγή πληροφοριών για την προσφορά και τη ζήτηση εργασίας, και ιδίως τη συμμετοχή σε στοχοθετημένες δραστηριότητες κινητικότητας σε επίπεδο ΕΕ·

[...]

- δ) την ανάπτυξη μέτρων με σκοπό να ενθαρρυνθεί και να διευκολυνθεί η κινητικότητα των νέων εργαζομένων·

[...]».

- 16 Κατά το άρθρο 3 της προσβαλλομένης αποφάσεως, το EURES περιλαμβάνει επίσης, εκτός από το Ευρωπαϊκό Γραφείο Συντονισμού και τα μέλη του EURES (που είναι οι ειδικευμένες υπηρεσίες τις οποίες έχουν ορίσει τα κράτη μέλη, ήτοι τα εθνικά γραφεία συντονισμού):

«[...]

- γ) τους εταίρους του δικτύου EURES, σύμφωνα με το άρθρο 15 παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΕ) 492/2011. Οι εταίροι του δικτύου EURES ορίζονται από τα αντίστοιχα μέλη του δικτύου EURES και μπορεί να περιλαμβάνουν δημόσιους ή ιδιωτικούς παρόχους υπηρεσιών που δραστηριοποιούνται στον σχετικό τομέα εύρεσης εργασίας και απασχολήσεως, και τις συνδικαλιστικές οργανώσεις και τις οργανώσεις εργοδοτών. Για να αποκτήσει μια οργάνωση την ιδιότητα του εταίρου του δικτύου EURES, πρέπει να δεσμευτεί ότι θα αναλάβει τα καθήκοντα και τις αρμοδιότητες που προβλέπονται στο άρθρο 7·

- δ) τους συνδεδεμένους εταίρους του EURES, οι οποίοι σύμφωνα με το άρθρο 6 παρέχουν περιορισμένες υπηρεσίες υπό την εποπτεία και την ευθύνη ενός εταίρου EURES ή του Ευρωπαϊκού Γραφείου Συντονισμού.»
- 17 Το άρθρο 4, παράγραφος 3, της προσβαλλομένης αποφάσεως ορίζει ότι το Ευρωπαϊκό Γραφείο Συντονισμού:
- «[ε]ιδικότερα: [...]
- β) αναλύει τη γεωγραφική και επαγγελματική κινητικότητα, με σκοπό την επίτευξη ισορροπίας μεταξύ προσφοράς και ζήτησης εργασίας, και αναπτύσσει μια γενική προσέγγιση της κινητικότητας σύμφωνα με την ευρωπαϊκή στρατηγική για την απασχόληση· [...]».
- 18 Το άρθρο 7 της προσβαλλομένης αποφάσεως έχει ως εξής:
- «1. Το πλήρες φάσμα των υπηρεσιών EURES περιλαμβάνει την πρόσληψη, την αντιστοίχιση της προσφοράς και ζήτησης εργασίας και την εύρεση εργασίας, καλύπτει δε όλες τις φάσεις της ευρέσεως εργασίας, από την προετοιμασία πριν από την πρόσληψη μέχρι τη βοήθεια μετά την εύρεση εργασίας, και τη σχετική πληροφόρηση και παροχή συμβουλών.
2. Οι υπηρεσίες περιγράφονται λεπτομερέστερα στον κατάλογο υπηρεσιών EURES, ο οποίος είναι μέρος του χάρτη EURES, όπως προβλέπεται στο άρθρο 10 και αποτελείται από τις καθολικές υπηρεσίες που παρέχουν όλοι οι εταίροι του δικτύου EURES και τις συμπληρωματικές υπηρεσίες.
3. Καθολικές υπηρεσίες είναι εκείνες που αναφέρονται στο κεφάλαιο II του κανονισμού 492/2011, ιδίως στο άρθρο 12, παράγραφος 3, και στο άρθρο 13. Οι συμπληρωματικές υπηρεσίες δεν είναι υποχρεωτικές κατά την έννοια του κεφαλαίου II του κανονισμού 492/2011, αλλά ανταποκρίνονται σε σημαντικές ανάγκες της αγοράς εργασίας.
- [...]»
- 19 Το άρθρο 8 της προσβαλλομένης αποφάσεως προβλέπει τα ακόλουθα:
- «1. Το διοικητικό συμβούλιο EURES επικουρεί την Επιτροπή, το Ευρωπαϊκό Γραφείο Συντονισμού και τα εθνικά γραφεία συντονισμού κατά την προώθηση και επίβλεψη της ανάπτυξης του δικτύου EURES.
- [...]»
7. Η Επιτροπή ζητεί τη γνώμη του διοικητικού συμβουλίου EURES για θέματα που αφορούν τον στρατηγικό προγραμματισμό, την ανάπτυξη, την εφαρμογή, την παρακολούθηση και την αξιολόγηση των υπηρεσιών και δραστηριοτήτων που αναφέρονται στην παρούσα απόφαση, συμπεριλαμβανομένων των εξής:
- α) του χάρτη EURES, σύμφωνα με το άρθρο 10·
- β) των στρατηγικών, επιχειρησιακών στόχων και προγραμμάτων εργασίας για το δίκτυο EURES·
- γ) των εκθέσεων της Επιτροπής που απαιτούνται σύμφωνα με το άρθρο 17 του κανονισμού 492/2011.»

20 Το άρθρο 10 της προσβαλλομένης απόφασεως ορίζει τα κάτωθι:

«1. Η Επιτροπή εγκρίνει τον χάρτη EURES σύμφωνα με τις διαδικασίες που ορίζονται στο άρθρο 12, παράγραφος 2, στο άρθρο 13 παράγραφος 2, στο άρθρο 19, παράγραφος 1, και στο άρθρο 20 του κανονισμού 492/2011, μετά από διαβούλευση με το διοικητικό συμβούλιο EURES που συστάθηκε με το άρθρο 8 της παρούσας αποφάσεως.

2. Με βάση την αρχή σύμφωνα με την οποία σε όλες τις κενές θέσεις και τις αιτήσεις για απασχόληση που δημοσιοποιούνται από οποιοδήποτε μέλος του EURES πρέπει να υπάρχει πρόσβαση από όλη την Ένωση, ο χάρτης EURES ιδίως θα περιλαμβάνει:

α) τον κατάλογο υπηρεσιών EURES που περιγράφει τις καθολικές και συμπληρωματικές υπηρεσίες που παρέχονται από τα μέλη και τους εταίρους του EURES, συμπεριλαμβανομένων των υπηρεσιών αντιστοιχίσεως της προσφοράς και της ζήτησης εργασίας, όπως η παροχή εξατομικευμένων συμβουλευτικών υπηρεσιών στους χρήστες, είτε είναι άτομα που αναζητούν εργασία, είτε εργαζόμενοι είτε εργοδότες·

[...]

δ) τους επιχειρησιακούς στόχους του δικτύου EURES, τα πρότυπα ποιότητας που πρέπει να εφαρμόζονται και τις υποχρεώσεις των μελών και των εταίρων του EURES, που περιλαμβάνουν:

[...]

ii) το είδος των πληροφοριών τις οποίες, σε συνεργασία με άλλες οικείες ευρωπαϊκές υπηρεσίες ή δίκτυα, πρέπει να παρέχουν στους πελάτες τους και στο υπόλοιπο δίκτυο, όπως πληροφορίες για την αγορά εργασίας, τις συνθήκες διαβιώσεως και εργασίας, για την προσφορά και ζήτηση εργασίας, για θέσεις μαθητείας και πρακτικής ασκήσεως, τα μέτρα για την ενίσχυση της κινητικότητας των νέων, την απόκτηση δεξιοτήτων και τα εμπόδια στην κινητικότητα·

iii) την περιγραφή των καθηκόντων και των κριτηρίων διορισμού των εθνικών συντονιστών, των συμβούλων του EURES και άλλου σημαντικού προσωπικού σε εθνικό επίπεδο·

iv) την απαιτούμενη κατάρτιση και τα προσόντα για το προσωπικό του και τους όρους και τις διαδικασίες για τη διοργάνωση επισκέψεων και αποστολών για υπαλλήλους και εξειδικευμένο προσωπικό·

[...]».

Τα αιτήματα των διαδίκων

21 Το Κοινοβούλιο ζητεί από το Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση και
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

22 Η Επιτροπή ζητεί από το Δικαστήριο:

- να απορρίψει την προσφυγή και
- να καταδικάσει το Κοινοβούλιο στα δικαστικά έξοδα.

- 23 Η Επιτροπή ζητεί επικουρικώς από το Δικαστήριο, σε περίπτωση που αυτό δεχθεί την προσφυγή είτε στο σύνολό της είτε εν μέρει, να διατηρήσει σε ισχύ τα αποτελέσματα της προσβαλλομένης αποφάσεως ή των ακυρωτέων διατάξεων της μέχρις ότου τεθεί σε ισχύ, εντός εύλογου χρόνου, νέα απόφαση προς αντικατάστασή της.

Επί της προσφυγής

Επιχειρήματα των διαδίκων

- 24 Το Κοινοβούλιο προβάλλει, προς στήριξη της προσφυγής του, έναν και μοναδικό λόγο ακυρώσεως ο οποίος αφορά παράβαση του άρθρου 38 του κανονισμού 492/2011 και κατάχρηση των εκτελεστικών εξουσιών που ο νομοθέτης έχει παράσχει στην Επιτροπή με το συγκεκριμένο άρθρο.
- 25 Το Κοινοβούλιο υπενθυμίζει εισαγωγικώς ότι το άρθρο 38 του κανονισμού 492/2011 απονέμει στην Επιτροπή την εξουσία να λαμβάνει «τα αναγκαία εκτελεστικά μέτρα για την εφαρμογή» του κανονισμού αυτού. Επομένως, η βούληση του νομοθέτη της Ένωσης ήταν να περιοριστεί η σχετική εκτελεστική εξουσία στο ελάχιστο δυνατό. Κατά συνέπεια, δεν απόκειται στην Επιτροπή να επιδιώξει, μέσω εκτελεστικών πράξεων, να βελτιώσει το πλαίσιο το οποίο θεσπίζεται με τον ως άνω κανονισμό. Συγκεκριμένα, στο κανονιστικό οικοδόμημα της Συνθήκης, η εκτελεστική πράξη κατά την έννοια του άρθρου 291 ΣΛΕΕ θεωρείται ότι απλώς και μόνο θέτει σε εφαρμογή τους υφιστάμενους κανόνες της βασικής πράξεως, χωρίς ωστόσο να τους συμπληρώνει.
- 26 Το Κοινοβούλιο παραπέμπει ακολούθως σε έξι άρθρα της προσβαλλομένης αποφάσεως τα οποία, κατά την άποψή του, συμπληρώνουν ορισμένα στοιχεία του κανονισμού 492/2011, με συνέπεια να συντρέχει υπέρβαση των εκτελεστικών εξουσιών που παρέχονται στην Επιτροπή με το άρθρο 38 του κανονισμού 492/2011.
- 27 Πρώτον, το Κοινοβούλιο υποστηρίζει ότι οι σκοποί στους οποίους αναφέρεται το άρθρο 2, στοιχεία β' και δ', της προσβαλλομένης αποφάσεως αντανakλούν πολιτικές επιλογές, υπό την έννοια ότι προσανατολίζουν τη δραστηριότητα του EURES σε συγκεκριμένες κατευθύνσεις, δίνοντας προτεραιότητα σε ορισμένες κατηγορίες εργαζομένων στο πλαίσιο της λειτουργίας του μηχανισμού αντισταθμίσεως που θεσπίζεται με τον κανονισμό 492/2011. Κατά το Κοινοβούλιο όμως, η προώθηση στοχευμένων δραστηριοτήτων κινητικότητας και η επεξεργασία μέτρων προς ενθάρρυνση και διευκόλυνση της κινητικότητας των νέων εργαζομένων δεν είναι σκοποί που ανάγονται στον εν λόγω κανονισμό, ο οποίος ουδεμία προτεραιότητα αναγνωρίζει σε συγκεκριμένες ομάδες.
- 28 Δεύτερον, το Κοινοβούλιο αμφισβητεί την εξουσία της Επιτροπής να παράσχει σε ιδιωτικούς φορείς πρόσβαση στο δίκτυο EURES, όπως προβλέπει το άρθρο 3, στοιχείο γ', της προσβαλλομένης αποφάσεως. Μια τέτοια πρόσβαση μεταβάλλει, στην πραγματικότητα, το προκαθορισμένο πλαίσιο που τέθηκε με τον κανονισμό 492/2011. Κατά το Κοινοβούλιο, ο κανονισμός αυτός αφορά αποκλειστικώς φορείς του δημοσίου τομέα στο πλαίσιο του θεσπιζόμενου από τον εν λόγω κανονισμό μηχανισμού αντισταθμίσεως.
- 29 Τρίτον, το Κοινοβούλιο ισχυρίζεται ότι το καθήκον που ανατίθεται στο Ευρωπαϊκό Γραφείο Συντονισμού με το άρθρο 4, παράγραφος 3, στοιχείο β', της προσβαλλομένης αποφάσεως, το οποίο ορίζει ότι το εν λόγω Γραφείο «αναπτύσσει μια γενική προσέγγιση της κινητικότητας», υπερβαίνει κατά πολύ τα όρια των εκτελεστικών εξουσιών της Επιτροπής δυνάμει του κανονισμού 492/2011. Συγκεκριμένα, βάσει των άρθρων 18 και 19 του κανονισμού 492/2011, τα οποία ως διατάξεις διακρίνουν μεταξύ της Επιτροπής και του συσταθέντος εντός αυτής Ευρωπαϊκού Γραφείου Συντονισμού, τα καθήκοντα που ανατίθενται στο τελευταίο είναι οριοθετημένα και αμιγώς τεχνικής ή διοικητικής φύσεως. Ουδείς λόγος γίνεται στον κανονισμό 492/2011 για την ανάληψη οποιασδήποτε δράσεως προγραμματισμού εκ μέρους του Ευρωπαϊκού Γραφείου Συντονισμού.

- 30 Τέταρτον, το Κοινοβούλιο υποστηρίζει ότι η Επιτροπή υποκατέστησε τον νομοθέτη της Ένωσης εισάγοντας στο άρθρο 7, παράγραφοι 2 και 3, της προσβαλλομένης αποφάσεως την έννοια «συμπληρωματικές υπηρεσίες». Αφενός, συνάγεται εξ αντιδιαστολής από τον ορισμό των «καθολικών υπηρεσιών» στην πρώτη περίοδο του άρθρου 7, παράγραφος 3, της προσβαλλομένης αποφάσεως, ότι ο κανονισμός 492/2011 δεν αναφέρεται σε συμπληρωματικές υπηρεσίες. Αφετέρου, ακόμη και αν γινόταν δεκτό ότι οι τελευταίες καλύπτονται από τον ως άνω κανονισμό, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι ο εν λόγω κανονισμός δεν προβλέπει διάκριση των υπηρεσιών ανάλογα με το αν είναι υποχρεωτικές ή όχι. Το Κοινοβούλιο επισημαίνει επιπλέον ότι ο χαρακτηρισμός υπηρεσιών ως συμπληρωματικών, έστω και αν πρόκειται για προαιρετικές υπηρεσίες, δεν στερείται έννομων συνεπειών. Παραπέμπει συναφώς στο άρθρο 6, παράγραφος 5, της προσβαλλομένης αποφάσεως.
- 31 Πέμπτον, το Κοινοβούλιο διατείνεται ότι μέσω του άρθρου 8, παράγραφος 7, της προσβαλλομένης αποφάσεως, το οποίο προβλέπει ότι η Επιτροπή ζητεί τη γνώμη του διοικητικού συμβουλίου EURES επί διαφόρων θεμάτων, η Επιτροπή δημιούργησε μια διαδικασία οιονεί επιτροπολογίας προς εφαρμογή του κανονισμού 492/2011, τη στιγμή που το άρθρο 38 του κανονισμού αυτού ορίζει ότι η Επιτροπή οφείλει να ενεργεί σε στενή συνεργασία με τις κεντρικές διοικήσεις των κρατών μελών.
- 32 Το Κοινοβούλιο αμφιβάλλει αν, γενικώς, μια κανονιστική πράξη είναι αυτή καθ' εαυτήν κατάλληλη για τη δημιουργία τέτοιου θεσμικού πλαισίου, με το οποίο επιβάλλονται όροι ως προς τη διαδικασία που πρέπει να ακολουθείται προς έκδοση μεταγενέστερων πράξεων, ακόμη και αν οι τελευταίες είναι «εκτελεστικές πράξεις» με τη στενότερη δυνατή έννοια του όρου, ήτοι έχουν εντελώς συγκεκριμένο και αμιγώς τεχνικό περιεχόμενο.
- 33 Εν πάση περιπτώσει, ορισμένα από τα θέματα επί των οποίων πρέπει να ζητείται η γνώμη του διοικητικού συμβουλίου EURES, όπως ο στρατηγικός προγραμματισμός και η έκδοση του χάρτη EURES, δεν σχετίζονται, κατά το Κοινοβούλιο, με εντελώς συγκεκριμένα ούτε με αμιγώς τεχνικά στοιχεία, αλλά, αντιθέτως, με στοιχεία που συμπληρώνουν τον κανονισμό 492/2011.
- 34 Ακόμη και αν υποθεθεί ότι ο χάρτης EURES περιλαμβάνει μέτρα που προσιδιάζουν σε εκτελεστικές πράξεις τις οποίες η Επιτροπή θα μπορούσε να εκδώσει δυνάμει του άρθρου 38 του κανονισμού 492/2011 —όπερ δεν συμβαίνει—, το άρθρο 10, παράγραφος 1, της προσβαλλομένης αποφάσεως, προβλέποντας ότι απαιτείται η γνώμη του διοικητικού συμβουλίου EURES, προσθέτει μια νέα διαδικαστική προϋπόθεση για τη λήψη τέτοιων μέτρων, η οποία δεν υπήρχε στο άρθρο 38 του ως άνω κανονισμού.
- 35 Εξάλλου, κατά το Κοινοβούλιο, οι απαραίτητοι οργανισμοί, οι οποίοι επικουρούν την Επιτροπή στην εφαρμογή της πολιτικής που άπτεται του κανονισμού 492/2011, έχουν ήδη δημιουργηθεί από τον νομοθέτη της Ένωσης. Συγκεκριμένα, αυτή ακριβώς είναι η αποστολή της συμβουλευτικής επιτροπής και της τεχνικής επιτροπής στις οποίες αναφέρονται τα άρθρα 21 και 29 του εν λόγω κανονισμού αντιστοίχως. Τούτο σημαίνει ότι υφίσταται μια ενδεχόμενη αλληλοεπικάλυψη μεταξύ, αφενός, των αρμοδιοτήτων της συμβουλευτικής επιτροπής και της τεχνικής επιτροπής και, αφετέρου, των αρμοδιοτήτων του διοικητικού συμβουλίου EURES οι οποίες απορρέουν από την προσβαλλόμενη απόφαση. Η Επιτροπή δεν έχει εξουσιοδότηση να συμπληρώσει, χωρίς έκδοση σχετικής πράξεως από τον νομοθέτη της Ένωσης, το θεσμικό αυτό πλαίσιο το οποίο θέτει ο κανονισμός 492/2011.
- 36 Έκτον, ως προς τον χάρτη EURES που πρέπει να εκδοθεί σύμφωνα με το άρθρο 10 της προσβαλλομένης αποφάσεως, το Κοινοβούλιο ισχυρίζεται κατ' αρχάς ότι η παράγραφος 1 του άρθρου αυτού διευκρινίζει ότι αρμόδια συναφώς είναι η Επιτροπή, η οποία θα πρέπει να ακολουθήσει τις διαδικασίες των άρθρων 12, 13, 19 και 20 του κανονισμού 492/2011. Κατ' αυτόν τον τρόπο, η Επιτροπή αναγνώρισε στον εαυτό της εκτελεστικές αρμοδιότητες και όρισε ποια θα είναι η εφαρμοστέα διαδικασία για την έκδοση του χάρτη, ενώ η ανάθεση τέτοιων εκτελεστικών αρμοδιοτήτων και ο καθορισμός της σχετικής διαδικασίας εμπίπτουν στην αρμοδιότητα του νομοθέτη της Ένωσης. Συγκεκριμένα, έτσι όπως παρεμβάλλεται μεταξύ του κανονισμού 492/2011 και του χάρτη EURES ο οποίος πρόκειται να εκδοθεί, το άρθρο 10 της προσβαλλομένης αποφάσεως στερείται

παντελώς εκτελεστικού χαρακτήρα κατά την έννοια του άρθρου 291 ΣΛΕΕ. Κατά το Κοινοβούλιο, ο χάρτης EURES θα εκδοθεί με χωριστή πράξη η οποία θα στηρίζεται επίσης στο άρθρο 38 του εν λόγω κανονισμού.

- 37 Όσον αφορά, στη συνέχεια, το περιεχόμενο του άρθρου 10 της προσβαλλομένης αποφάσεως, αυτό περιέχει στοιχεία τα οποία αποσαφηνίζουν περαιτέρω τα άρθρα 12, 13, 19 και 20 του κανονισμού 492/2011. Κατά το Κοινοβούλιο, από το άρθρο 10, παράγραφος 2, στοιχείο δ', της προσβαλλομένης αποφάσεως προκύπτει ότι ο χάρτης EURES θα συνεπάγεται έννομες υποχρεώσεις για τα μέλη και τους εταίρους του EURES. Όμως μολονότι το άρθρο 12, παράγραφος 3, του κανονισμού 492/2011 προβλέπει ότι οι «πληροφορίες οι οποίες δύνανται να κατευθύνουν τους εργαζομένους των άλλων κρατών μελών, ως προς τους όρους διαβίωσης και εργασίας και την κατάσταση της αγοράς εργασίας» παρέχονται «κατά τη διαδικασία που καθορίζει η Επιτροπή», το άρθρο 10, παράγραφος 2, στοιχείο δ', σημείο ii, της προσβαλλομένης αποφάσεως προσδιορίζει το περιεχόμενο αυτού του είδους των πληροφοριών πολύ περισσότερο από τη γενική διατύπωση η οποία χρησιμοποιείται στον κανονισμό 492/2011. Άλλωστε, κατά το Κοινοβούλιο, ο κανονισμός αυτός συμπληρώνεται με παραπλήσιο τρόπο και από το άρθρο 10, παράγραφος 2, στοιχείο δ', σημεία iii και iv, της προσβαλλομένης αποφάσεως ως προς τα κριτήρια διορισμού, την κατάρτιση και τα απαιτούμενα προσόντα του προσωπικού του EURES.
- 38 Η Επιτροπή αντιτείνει ότι η προσβαλλόμενη απόφαση είναι απολύτως σύμφωνη με το άρθρο 291 ΣΛΕΕ και ότι δεν υπερβαίνει τις εκτελεστικές της αρμοδιότητες όπως προβλέπονται και οριοθετούνται από τον κανονισμό 492/2011.

Εκτίμηση του Δικαστηρίου

Εισαγωγικές παρατηρήσεις

- 39 Κατά το άρθρο 291, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ, όταν απαιτούνται ενιαίες προϋποθέσεις για την εκτέλεση των νομικά δεσμευτικών πράξεων της Ένωσης, οι πράξεις αυτές αναθέτουν εκτελεστικές αρμοδιότητες στην Επιτροπή ή, σε ειδικές περιπτώσεις δεόντως αιτιολογημένες και στις περιπτώσεις των άρθρων 24 ΣΕΕ και 26 ΣΕΕ, στο Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης.
- 40 Το άρθρο 38 του κανονισμού 492/2011 παρέχει στην Επιτροπή εκτελεστικές εξουσίες κατά την έννοια του άρθρου 291, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ. Συγκεκριμένα, το άρθρο αυτό ορίζει ότι η Επιτροπή λαμβάνει τα αναγκαία εκτελεστικά μέτρα για την εφαρμογή του ως άνω κανονισμού.
- 41 Η προσβαλλόμενη απόφαση στηρίζεται στο άρθρο 38 του κανονισμού 492/2011 και περιέχει, σύμφωνα με το άρθρο 291, παράγραφος 4, ΣΛΕΕ, τον όρο «εκτελεστική» στον τίτλο της.
- 42 Αντιθέτως προς την προσφυγή επί της οποίας εκδόθηκε η απόφαση Επιτροπή κατά Κοινοβουλίου και Συμβουλίου (C-427/12, EU:C:2014:170), η υπό κρίση προσφυγή δεν αφορά τη νομιμότητα της επιλογής στην οποία προβαίνει ο νομοθέτης της Ένωσης όταν απονέμει στην Επιτροπή εκτελεστικές εξουσίες κατά την έννοια του άρθρου 291, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ, αντί να της αναθέσει εξουσία εκδόσεως μη νομοθετικών πράξεων κατά την έννοια του άρθρου 290, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ. Η υπό κρίση προσφυγή αφορά τη νομιμότητα της στηριζόμενης στο άρθρο 38 του κανονισμού 492/2011 εκτελεστικής πράξεως, δηλαδή της προσβαλλομένης αποφάσεως, λόγω υπερβάσεως, εκ μέρους της Επιτροπής, των ορίων των εκτελεστικών εξουσιών που της απονέμουν η συγκεκριμένη διάταξη και το άρθρο 291 ΣΛΕΕ.
- 43 Συναφώς επισημαίνεται, κατ' αρχάς, ότι οι εκτελεστικές αρμοδιότητες οι οποίες παρέχονται στην Επιτροπή οριοθετούνται τόσο από το άρθρο 291, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ όσο και από τις διατάξεις του κανονισμού 492/2011. Πράγματι, το Δικαστήριο έχει αποφανθεί ότι, όταν ανατίθενται στην Επιτροπή εκτελεστικές αρμοδιότητες βάσει του άρθρου 291, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ, το θεσμικό όργανο καλείται

να διευκρινίσει το περιεχόμενο της οικείας νομοθετικής πράξεως, προκειμένου να διασφαλιστεί η εφαρμογή της υπό ενιαίες προϋποθέσεις σε όλα τα κράτη μέλη (απόφαση Επιτροπή κατά Κοινοβουλίου και Συμβουλίου, EU:C:2014:170, σκέψη 39).

- 44 Εν συνεχεία, από πάγια νομολογία προκύπτει ότι, στο πλαίσιο των εκτελεστικών αυτών αρμοδιοτήτων, των οποίων τα όρια εκτιμώνται ιδίως με γνώμονα τους βασικούς γενικούς σκοπούς της οικείας νομοθετικής πράξεως, η Επιτροπή εξουσιοδοτείται να λάβει όλα τα αναγκαία ή πρόσφορα εκτελεστικά μέτρα για την εφαρμογή της σχετικής πράξεως, αρκεί τα εν λόγω μέτρα να μην αντιβαίνουν στην πράξη αυτή (αποφάσεις Κάτω Χώρες κατά Επιτροπής, C-478/93, EU:C:1995:324, σκέψεις 30 και 31· Πορτογαλία κατά Επιτροπής, C-159/96, EU:C:1998:550, σκέψεις 40 και 41· Κοινοβούλιο κατά Επιτροπής, C-403/05, EU:C:2007:624, σκέψη 51, καθώς και Κοινοβούλιο και Δανία κατά Επιτροπής, C-14/06 και C-295/06, EU:C:2008:176, σκέψη 52).
- 45 Επιπροσθέτως, από τον συνδυασμό των άρθρων 290, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ και 291, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ συνάγεται ότι η Επιτροπή, κατά την άσκηση της εκτελεστικής της αρμοδιότητας, δεν επιτρέπεται να τροποποιήσει ούτε να συμπληρώσει τη νομοθετική πράξη, ακόμη και ως προς τα μη ουσιώδη στοιχεία της.
- 46 Κατόπιν τούτου, πρέπει να γίνει δεκτό ότι η Επιτροπή διευκρινίζει την οικεία νομοθετική πράξη κατά την έννοια της προαναφερθείσας στην ανωτέρω σκέψη 43 νομολογίας εφόσον οι διατάξεις της εκτελεστικής πράξεως την οποία εκδίδει, αφενός, συνάδουν με τους βασικούς γενικούς σκοπούς που επιδιώκονται με τη νομοθετική πράξη και, αφετέρου, είναι αναγκαίες ή χρήσιμες για την εφαρμογή της τελευταίας, χωρίς ωστόσο να τη συμπληρώνουν ούτε να την τροποποιούν.
- 47 Υπό το πρίσμα αυτών ακριβώς των αρχών ενδείκνυται να εξεταστεί ο μοναδικός λόγος ακυρώσεως τον οποίο προέβαλε το Κοινοβούλιο προς στήριξη της προσφυγής του.

Επί του ζητήματος αν οι διατάξεις της προσβαλλομένης αποφάσεως συνάδουν με τους βασικούς γενικούς σκοπούς που επιδιώκονται με τον κανονισμό 492/2011

- 48 Κατά το άρθρο 1 της προσβαλλομένης αποφάσεως, η Επιτροπή και τα κράτη μέλη δημιουργούν και διαχειρίζονται ένα ευρωπαϊκό δίκτυο υπηρεσιών απασχολήσεως, ονομαζόμενο EURES, προς εκπλήρωση των υποχρεώσεων που προβλέπονται από το κεφάλαιο II του κανονισμού 492/2011.
- 49 Πρέπει επομένως να εξεταστεί αν η προσβαλλόμενη απόφαση συνάδει με τους βασικούς γενικούς σκοπούς του κεφαλαίου II του ως άνω κανονισμού, το οποίο φέρει τον τίτλο «Θέση σε επαφή και συμψηφισμός της προσφοράς και της ζήτησης εργασίας».
- 50 Όπως σημειώνεται στις αιτιολογικές σκέψεις 8 και 9 του κανονισμού 492/2011, ο βασικός γενικός σκοπός του κεφαλαίου II του κανονισμού αυτού είναι «να καταστήσει τους εργαζομένους ικανούς να ανταποκριθούν σε συγκεκριμένες προσφορές εργασίας που προέρχονται από άλλες περιοχές της Ένωσης», εξασφαλίζοντας μια «γενικώς σαφέστερη εικόνα της αγοράς εργασίας». Η σαφέστερη αυτή εικόνα πρέπει να προκύψει, όπως αναφέρεται στην αιτιολογική σκέψη 8, από «μηχανισμ[ούς] για την αντιστάθμιση της προσφοράς και της ζήτησης εργασίας, ιδίως με την ανάπτυξη της άμεσης συνεργασίας μεταξύ των κεντρικών υπηρεσιών απασχολήσεως αλλά και μεταξύ των περιφερειακών υπηρεσιών, καθώς και διά συντονισμού της ενημερώσεως».
- 51 Το άρθρο 11, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, του κανονισμού 492/2011 αποσαφηνίζει την έννοια της συνεργασίας, προβλέποντας ότι «[οι] κεντρικές υπηρεσίες απασχολήσεως των κρατών μελών συνεργάζονται στενά μεταξύ τους και με την Επιτροπή προκειμένου να καταλήξουν σε κοινή δράση στον τομέα της θέσεως σε επαφή και του συμψηφισμού της προσφοράς και ζήτησης εργασίας στην Ένωση και της συνεπαγομένης τοποθέτησεως των εργαζομένων σε εργασίες».

- 52 Όπως όμως συνάγεται από την αιτιολογική σκέψη 4, σε συνδυασμό με το άρθρο 2 της προσβαλλομένης αποφάσεως, σκοπός της τελευταίας, όπως και του κανονισμού 492/2011, είναι να διευκολύνει τη διασυνοριακή κινητικότητα των εργαζομένων, προωθώντας στο πλαίσιο μιας κοινής δράσεως, ήτοι του EURES, τη διαφάνεια και την ανταλλαγή πληροφοριών ως προς τις ευρωπαϊκές αγορές εργασίας. Κατά συνέπεια, ο σκοπός τον οποίο επιδιώκει η προσβαλλόμενη απόφαση ταυτίζεται με τον βασικό γενικό σκοπό του κανονισμού 492/2011, όπως αυτός διευκρινίστηκε στη σκέψη 50 της παρούσας αποφάσεως.
- 53 Ομολογουμένως, στο άρθρο 2, στοιχεία β' και δ', της προσβαλλομένης αποφάσεως γίνεται αναφορά, αντιστοίχως, στη «συμμετοχή σε στοχοθετημένες δραστηριότητες κινητικότητας» και στην «ανάπτυξη μέτρων με σκοπό να ενθαρρυνθεί και να διευκολυνθεί η κινητικότητα των νέων εργαζομένων» ως δράσεις τις οποίες οφείλει να προάγει το EURES, χωρίς οι συγκεκριμένες δράσεις να προβλέπονται ρητώς από τον κανονισμό 492/2011. Εντούτοις, τέτοιες δράσεις εξυπηρετούν προδήλως τον βασικό γενικό σκοπό του εν λόγω κανονισμού, ο οποίος συνίσταται στην προώθηση της διασυνοριακής κινητικότητας των εργαζομένων.
- 54 Εξάλλου, ούτε από τις λοιπές διατάξεις της προσβαλλομένης αποφάσεως τις οποίες μνημόνευσε το Κοινοβούλιο στο δικόγραφο της προσφυγής του ως σχετικές με τη συγκρότηση και τη λειτουργία του EURES μπορεί να συναχθεί το συμπέρασμα ότι, λαμβανομένων υπόψη των βασικών γενικών σκοπών του κανονισμού 492/2011, η απόφαση αυτή είναι αντίθετη προς τον ως άνω κανονισμό.
- 55 Συγκεκριμένα, η προβλεπόμενη από το άρθρο 3, στοιχείο γ', της προσβαλλομένης αποφάσεως δυνατότητα να χαρακτηριστούν ιδιωτικοί φορείς ως εταίροι του EURES συναρτάται, όπως καθίσταται σαφές από την αιτιολογική σκέψη 7 της ίδιας αποφάσεως, με την «εμφ[άνιση] στην αγορά εργασίας [ενός] ευρ[έος] φάσμα[τος] υπηρεσιών απασχολήσεως» κατόπιν της καταργήσεως των μονοπωλίων στον οικείο τομέα, και εντάσσεται στο πλαίσιο της προσπάθειας να εκπληρώσει το EURES «το πλήρες δυναμικό του». Ως εκ τούτου, η διάταξη αυτή εξυπηρετεί τον σκοπό της προσβαλλομένης αποφάσεως, ο οποίος διευκρινίστηκε στη σκέψη 52 της παρούσας αποφάσεως και συμπίπτει με τον βασικό γενικό σκοπό που επιδιώκεται με τον κανονισμό 492/2011.
- 56 Το ίδιο ισχύει, αφενός, για το καθήκον που υπέχει το Ευρωπαϊκό Γραφείο Συντονισμού από το άρθρο 4, παράγραφος 3, στοιχείο β', της προσβαλλομένης αποφάσεως να «αναπτύσσει μια γενική προσέγγιση της κινητικότητας» και, αφετέρου, για τις παρεχόμενες από το EURES, βάσει του άρθρου 7, παράγραφοι 2 και 3, της ίδιας αποφάσεως, «συμπληρωματικές υπηρεσίες» οι οποίες εξυπηρετούν, όπως ορίζεται στην εν λόγω παράγραφο 3, «σημαντικές ανάγκες της αγοράς εργασίας».
- 57 Τέλος, η δημιουργία του διοικητικού συμβουλίου EURES, η αναγνώριση συμβουλευτικού ρόλου στο συμβούλιο αυτό και η έκδοση από την Επιτροπή του χάρτη EURES, όπως προβλέπονται από το άρθρο 8, από την παράγραφο 7 του τελευταίου αυτού άρθρου και από το άρθρο 10 της προσβαλλομένης αποφάσεως αντιστοίχως, συμβάλλουν άπασες στη βελτίωση της λειτουργίας του EURES και προάγουν έτσι την αντιστάθμιση της προσφοράς και της ζήτησης εργασίας εντός της Ένωσης.
- 58 Κατόπιν των ανωτέρω σκέψεων, επιβάλλεται το συμπέρασμα ότι η προσβαλλόμενη απόφαση συνάδει με τους βασικούς γενικούς σκοπούς του κεφαλαίου II του κανονισμού 492/2011.
- Επί του ζητήματος αν οι διατάξεις της προσβαλλομένης αποφάσεως είναι αναγκαίες ή χρήσιμες για την εφαρμογή του κανονισμού 492/2011, χωρίς να τον συμπληρώνουν ούτε να τον τροποποιούν
- 59 Το Κοινοβούλιο υποστηρίζει γενικώς ότι ο νομοθέτης της Ένωσης, κάνοντας λόγο στο άρθρο 38 του κανονισμού 492/2011 για «αναγκαία εκτελεστικά μέτρα για την εφαρμογή» του ως άνω κανονισμού, θέλησε να περιορίσει τη σχετική εκτελεστική εξουσία της Επιτροπής στο ελάχιστο δυνατό.

- 60 Το επιχείρημα αυτό δεν είναι δυνατό να γίνει δεκτό. Ειδικότερα, το άρθρο 38 του κανονισμού 492/2011 πρέπει να ερμηνευθεί υπό το πρίσμα του άρθρου 291 ΣΛΕΕ. Με αυτό το δεδομένο, η αναφορά που κάνει το άρθρο 38 του κανονισμού 492/2011 σε αναγκαία μέτρα υποδηλώνει την ανάγκη να εξασφαλιστεί ότι ο εν λόγω κανονισμός θα εφαρμόζεται υπό τους ίδιους όρους σε όλα τα κράτη μέλη (βλ. απόφαση Επιτροπή κατά Κοινοβουλίου και Συμβουλίου, EU:C:2014:170, σκέψη 39), χωρίς ωστόσο να περιορίζει το εύρος των εκτελεστικών εξουσιών των οποίων απολαύει η Επιτροπή εντός του πλαισίου που θεσπίζεται με το κεφάλαιο II του ίδιου κανονισμού.
- 61 Επομένως, εφόσον δεν αμφισβητείται η χρησιμότητα των διατάξεων της προσβαλλομένης αποφάσεως για την εφαρμογή του κεφαλαίου II του κανονισμού 492/2011, αρκεί, στο πλαίσιο της εκτιμήσεως του ζητήματος κατά πόσον αυτές συμμορφώνονται με τα όρια των εκτελεστικών εξουσιών που αναγνωρίζονται στην Επιτροπή, να εξεταστεί αν συμπληρώνουν ή τροποποιούν την επίμαχη νομοθετική πράξη.
- 62 Υπενθυμίζεται συναφώς ότι το άρθρο 11, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, του κανονισμού 492/2011, το οποίο περιλαμβάνεται στο κεφάλαιο II του τελευταίου, προβλέπει στενή συνεργασία μεταξύ, αφενός, των υπηρεσιών απασχολήσεως των κρατών μελών και, αφετέρου, της Επιτροπής «προκειμένου να καταλήξουν σε κοινή δράση στον τομέα της θέσεως σε επαφή και του συμψηφισμού της προσφοράς και ζήτησης εργασίας στην Ένωση και της συνεπαγομένης τοποθέτησεως των εργαζομένων σε εργασίες». Η κοινή αυτή δράση, η οποία προϋποθέτει, όπως σημειώνεται στην αιτιολογική σκέψη 9 του κανονισμού 492/2011, ορισμένο βαθμό συντονισμού της πολιτικής των κρατών μελών στον τομέα της απασχολήσεως, χαρακτηρίζεται τόσο από την προβλεπόμενη στο άρθρο 12 του ως άνω κανονισμού ανταλλαγή πληροφοριών ως προς τα προβλήματα και τα δεδομένα σχετικά με την ελεύθερη κυκλοφορία και με την απασχόληση των εργαζομένων όσο και από την προβλεπόμενη στα άρθρα 13 έως 16 του ίδιου κανονισμού θέσπιση ενός μηχανισμού αντισταθμίσεως της προσφοράς και της ζήτησης εργασίας, ο οποίος προϋποθέτει επίσης την ανταλλαγή πληροφοριών μεταξύ των ειδικευμένων υπηρεσιών των κρατών μελών, καθώς και μεταξύ των εν λόγω υπηρεσιών και της Επιτροπής.
- 63 Επιβάλλεται όμως η διαπίστωση ότι, εφόσον το EURES δεν δημιουργήθηκε με τον ως άνω κανονισμό, η Επιτροπή όφειλε όχι μόνο να δρομολογήσει μια τέτοια «κοινή δράση», αλλά και να διαμορφώσει τους κανόνες λειτουργίας της δράσεως αυτής, λαμβάνοντας δεόντως υπόψη τις σχετικές ενδείξεις που υπάρχουν στον κανονισμό 492/2011.
- 64 Πρέπει επομένως να εξεταστεί, υπό το πρίσμα του γενικού πλαισίου που θεσπίζεται με τον κανονισμό 492/2011 σχετικά με την προβλεπόμενη σε αυτόν κοινή δράση, αν η Επιτροπή, εκδίδοντας την προσβαλλόμενη απόφαση, ιδίως δε τις διατάξεις της στις οποίες αναφέρεται το δικόγραφο της προσφυγής, υπερέβη τα όρια των εκτελεστικών της εξουσιών κατά τη θέση του ως άνω κανονισμού σε εφαρμογή.
- 65 Το Κοινοβούλιο υποστηρίζει, πρώτον, ότι η Επιτροπή υπερέβη τα όρια των εκτελεστικών της εξουσιών προβλέποντας στο άρθρο 2, στοιχεία β' και δ', αντιστοίχως, της προσβαλλομένης αποφάσεως ότι το EURES πρέπει να προάγει τη συμμετοχή σε στοχευμένες δραστηριότητες κινητικότητας και την επεξεργασία μέτρων που θα έχουν ως σκοπό να ενθαρρύνουν και να διευκολύνουν την κινητικότητα των νέων εργαζομένων.
- 66 Το επιχείρημα αυτό είναι απορριπτέο.
- 67 Συγκεκριμένα, οι διατάξεις τις οποίες επικαλείται το Κοινοβούλιο εμπίπτουν στο πεδίο της προβλεπόμενης από το άρθρο 11, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, του κανονισμού 492/2011 συνεργασίας μεταξύ της Επιτροπής και των κρατών μελών, χωρίς να συμπληρώνουν ούτε να τροποποιούν το πλαίσιο που θέτει συναφώς η νομοθετική πράξη. Όπως επισήμανε ο γενικός εισαγγελέας στα σημεία 51 και 53 των προτάσεών του, τα σχετικά άρθρα παρέχουν διευκρινίσεις ως

προς την κοινή δράση στην οποία αναφέρεται η προαναφερθείσα διάταξη, δίνοντας έμφαση σε ειδικά μέτρα που έχουν ήδη ληφθεί από τα κράτη μέλη σε εθνικό επίπεδο και πρέπει απλώς να συντονιστούν, όπερ είναι το αντικείμενο του άρθρου 2, στοιχεία β' και δ', της προσβαλλομένης αποφάσεως.

- 68 Το Κοινοβούλιο διατείνεται, δεύτερον, ότι το άνοιγμα του EURES σε ιδιωτικούς φορείς βάσει του άρθρου 3, στοιχείο γ', της προσβαλλομένης αποφάσεως συνιστά τροποποίηση του κανονισμού 492/2011 και υπερβαίνει, ως εκ τούτου, τα όρια των εκτελεστικών εξουσιών που ο τελευταίος παρέχει στην Επιτροπή.
- 69 Ασφαλώς, όπως κατέστη σαφές με τη σκέψη 45 της παρούσας αποφάσεως, η Επιτροπή θα υπερέβαινε τα όρια των εκτελεστικών εξουσιών που της παρέχει ο κανονισμός 492/2011 αν τροποποιούσε οποιαδήποτε στοιχεία του.
- 70 Εντούτοις, το άρθρο 3, στοιχείο γ', της προσβαλλομένης αποφάσεως επ' ουδενί τροποποιεί το πλαίσιο το οποίο θεσπίζεται με τον ως άνω κανονισμό.
- 71 Υπενθυμίζεται συναφώς ότι, κατά το άρθρο 11, παράγραφος 2, του κανονισμού 492/2011, τα κράτη μέλη ορίζουν τις ειδικευμένες υπηρεσίες οι οποίες θα πρέπει να συνεργάζονται μεταξύ τους και με την Επιτροπή σε θέματα σχετικά με την αντιστάθμιση της προσφοράς και της ζήτησης εργασίας στην Ένωση και με την επακόλουθη τοποθέτηση εργαζομένων σε θέσεις εργασίας. Ουδεμία διάταξη του εν λόγω κανονισμού προβλέπει ότι αυτή η συνεργασία είναι ανοικτή μόνο σε δημόσιους φορείς. Επομένως, σκοπός της αναφοράς που γίνεται, με την προσβαλλόμενη απόφαση, σε ιδιώτες παρόχους των οικείων υπηρεσιών είναι να διευκρινιστεί το πλαίσιο το οποίο θεσπίζεται με τον κανονισμό 492/2011, κατά τρόπο ώστε να ληφθεί υπόψη, σύμφωνα και με την αιτιολογική σκέψη 7 της προσβαλλομένης αποφάσεως, η κατάργηση του μονοπωλίου των δημόσιων υπηρεσιών απασχολήσεως στα κράτη μέλη.
- 72 Επομένως, πρέπει να απορριφθεί και το επιχείρημα το οποίο αντλεί η Επιτροπή από το άρθρο 3, στοιχείο γ', της προσβαλλομένης αποφάσεως.
- 73 Το Κοινοβούλιο ισχυρίζεται, τρίτον, ότι η Επιτροπή υπερέβη τα όρια των εκτελεστικών εξουσιών που της παρέχει ο κανονισμός 492/2011, προβλέποντας στο άρθρο 4, παράγραφος 3, στοιχείο β', της προσβαλλομένης αποφάσεως ότι το Ευρωπαϊκό Γραφείο Συντονισμού «αναπτύσσει μια γενική προσέγγιση της κινητικότητας».
- 74 Ούτε το επιχείρημα αυτό μπορεί να ευδοκιμήσει.
- 75 Υπενθυμίζεται συναφώς ότι ο κανονισμός 492/2011 αναγνωρίζει στο Ευρωπαϊκό Γραφείο Συντονισμού νευραλγική θέση εντός του όλου μηχανισμού αντισταθμίσεως της προσφοράς και της ζήτησης εργασίας τον οποίο προβλέπει.
- 76 Συγκεκριμένα, όπως ορίζει το άρθρο 18, πρώτο εδάφιο, του κανονισμού 492/2011, το Ευρωπαϊκό Γραφείο Συντονισμού «έχει ως γενική αποστολή να προωθεί σε επίπεδο Ένωσης την αντιστάθμιση και τον συμψηφισμό της προσφοράς και ζήτησης εργασίας». Μολονότι η ίδια διάταξη αναθέτει στο Ευρωπαϊκό Γραφείο Συντονισμού «ειδικότερα» καθήκοντα τεχνικής φύσεως, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι ο κανονισμός 492/2001 αναθέτει στο εν λόγω Γραφείο και σημαντικά καθήκοντα προς στήριξη της δράσεως της Επιτροπής και των κρατών μελών.
- 77 Σημειωτέον επ' αυτού ότι, κατά το άρθρο 18, δεύτερο εδάφιο, του κανονισμού 492/2011, το Ευρωπαϊκό Γραφείο Συντονισμού καταρτίζει συγκεντρωτική έκθεση των πληροφοριακών στοιχείων στα οποία αναφέρονται τα άρθρα 12 και 13 του ίδιου κανονισμού, καθώς και των δεδομένων από τις μελέτες και τις έρευνες που πραγματοποιούνται κατ' εφαρμογή του άρθρου 11, έτσι ώστε να αντλούνται χρήσιμες πληροφορίες σχετικά με την αναμενόμενη εξέλιξη της αγοράς εργασίας στην Ένωση. Εξάλλου, το άρθρο 19, παράγραφος 1, στοιχείο α', του ίδιου πάντοτε κανονισμού ορίζει ότι

έργο του Γραφείου αυτού είναι να «αναλύει τις μετακινήσεις των εργαζομένων». Επομένως, τα καθήκοντα στηρίξεως που ανατίθενται στο Ευρωπαϊκό Γραφείο Συντονισμού παρέχουν στα κράτη μέλη και στην Επιτροπή την ευχέρεια να λαμβάνουν, συνεκτιμώντας όλα τα κρίσιμα στοιχεία, τα προβλεπόμενα από το άρθρο 17 του κανονισμού 492/2011 αναγκαία ρυθμιστικά μέτρα προς διασφάλιση μιας εξισορροπημένης αγοράς εργασίας και εξυπηρετούν τον σκοπό στον οποίο αναφέρεται η αιτιολογική σκέψη 9 του κανονισμού, δηλαδή στην προσπάθεια να στραφούν τα κράτη μέλη προς «τον συντονισμό της πολιτικής τους στον τομέα της απασχολήσεως».

- 78 Σε αυτή την αλληλουχία, δεν είναι δυνατό να γίνει δεκτό ότι η Επιτροπή υπερέβη τα όρια των εκτελεστικών της εξουσιών αναθέτοντας, με το άρθρο 4, παράγραφος 3, στοιχείο β', της προσβαλλομένης αποφάσεως, στο Ευρωπαϊκό Γραφείο Συντονισμού το καθήκον να «αναπτύσσει μια γενική προσέγγιση της κινητικότητας σύμφωνα με την ευρωπαϊκή στρατηγική για την απασχόληση», εφόσον μια τέτοια γενική προσέγγιση έχει οπωσδήποτε ως σκοπό να προπαρασκευάσει τη λήψη των ρυθμιστικών μέτρων που προβλέπονται στο άρθρο 17 του κανονισμού 492/2011 και να συνδράμει τις προσπάθειες των κρατών μελών για συντονισμό της πολιτικής τους στον τομέα της απασχολήσεως, σύμφωνα και με την αιτιολογική σκέψη 9 του ως άνω κανονισμού, χωρίς αυτό να σημαίνει ότι ενισχύεται ή τροποποιείται ο χαρακτήρας της υποστηρικτικής δράσεως την οποία αναγνωρίζει στο εν λόγω Γραφείο ο επίμαχος κανονισμός.
- 79 Τέταρτον, κατά την άποψη του Κοινοβουλίου, η Επιτροπή υποκατέστησε τον νομοθέτη της Ένωσης εισάγοντας στο άρθρο 7, παράγραφοι 2 και 3, της προσβαλλομένης αποφάσεως την έννοια «συμπληρωματικές υπηρεσίες».
- 80 Το επιχείρημα αυτό πρέπει επίσης να απορριφθεί.
- 81 Υπενθυμίζεται ότι το άρθρο 7 της προσβαλλομένης αποφάσεως περιγράφει το φάσμα των υπηρεσιών του δικτύου EURES. Το άρθρο 7, παράγραφος 3, της αποφάσεως αυτής προβλέπει τη δυνατότητα παροχής συμπληρωματικών υπηρεσιών στο πλαίσιο του EURES. Αυτές δεν είναι, κατά την ίδια πάντοτε διάταξη, υποχρεωτικές κατά την έννοια του κεφαλαίου II του κανονισμού 492/2011, αλλά εξυπηρετούν πάντως σημαντικές ανάγκες της αγοράς εργασίας.
- 82 Εφόσον οι υπηρεσίες απασχολήσεως των κρατών μελών δεν περιορίζονται γενικώς στην παροχή αποκλειστικώς και μόνον των υπηρεσιών που είναι υποχρεωτικές δυνάμει του κανονισμού 492/2011, η Επιτροπή μπορούσε κάλλιστα, χωρίς να συμπληρώσει ούτε να τροποποιήσει το σύστημα το οποίο θεσπίζεται με τον ως άνω κανονισμό, να αποφασίσει ότι τυχόν «συμπληρωματικές υπηρεσίες» παρεχόμενες κατ' αυτόν τον τρόπο πρέπει να εντάσσονται στο εκτελεστικό πλαίσιο της συνεργασίας μεταξύ της Επιτροπής και των υπηρεσιών απασχολήσεως των κρατών μελών, όπως αυτή προβλέπεται από το άρθρο 11, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, του κανονισμού 492/2011.
- 83 Πράγματι, όπως επισήμανε ο γενικός εισαγγελέας στο σημείο 89 των προτάσεών του, είναι απολύτως αναγκαίο, προς επίτευξη του σκοπού της συσχετίσεως και της αντισταθμίσεως της προσφοράς και της ζήτησης εργασίας τον οποίο επιδιώκουν οι διατάξεις του κεφαλαίου II του κανονισμού 492/2011, να τροφοδοτείται το EURES με όλες τις πληροφορίες που έχουν στη διάθεσή τους οι διάφοροι εθνικοί φορείς, περιλαμβανομένων και των σχετικών με τις συμπληρωματικές υπηρεσίες.
- 84 Το Κοινοβούλιο ισχυρίζεται, πέμπτον, ότι και από το άρθρο 8, παράγραφος 7, της προσβαλλομένης αποφάσεως προκύπτει ότι η Επιτροπή δεν έμεινε εντός των ορίων της αποστολής της, η οποία συνίστατο στη λήψη μέτρων προς εκτέλεση του κανονισμού 492/2011.
- 85 Το άρθρο 8, παράγραφος 1, της προσβαλλομένης αποφάσεως ορίζει ότι το διοικητικό συμβούλιο EURES επικουρεί την Επιτροπή, το Ευρωπαϊκό Γραφείο Συντονισμού και τα εθνικά γραφεία συντονισμού κατά την αξιοποίηση και την εποπτεία της λειτουργίας του δικτύου EURES. Το δε άρθρο 8, παράγραφος 7, της αποφάσεως αυτής προβλέπει ότι η Επιτροπή ζητεί τη γνώμη του

διοικητικού συμβουλίου EURES για θέματα που αφορούν τον στρατηγικό προγραμματισμό, την ανάπτυξη, την παροχή και την αξιολόγηση των υπηρεσιών και δραστηριοτήτων στις οποίες αναφέρεται η ίδια απόφαση.

- 86 Έτσι, η Επιτροπή επ' ουδενί υπερέβη τα όρια των εκτελεστικών της εξουσιών συστήνοντας το διοικητικό συμβούλιο EURES και αναθέτοντάς του συμβουλευτικό ρόλο.
- 87 Υπενθυμίζεται συναφώς ότι το άρθρο 11, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, του κανονισμού 492/2011, ακριβώς επειδή το EURES δεν δημιουργήθηκε με τον κανονισμό αυτόν, εξουσιοδοτεί την Επιτροπή να διαμορφώσει τους κανόνες λειτουργίας της κοινής δράσεως την οποία πρέπει να αναλάβουν η Επιτροπή και τα κράτη μέλη σε θέματα σχετικά με την αντιστάθμιση της προσφοράς και της ζήτησης εργασίας και με την επακόλουθη τοποθέτηση εργαζομένων σε θέσεις εργασίας. Η σύσταση του διοικητικού συμβουλίου EURES και η αναγνώριση σε αυτό συμβουλευτικού ρόλου με την επικρινόμενη από το Κοινοβούλιο διάταξη ούτε συμπληρώνουν ούτε τροποποιούν το πλαίσιο που θεσπίζεται με τον κανονισμό 492/2011, δεδομένου ότι μοναδικός σκοπός τους είναι να εξασφαλίσουν την αποτελεσματική λειτουργία της κοινής δράσεως την οποία προβλέπει ο ως άνω κανονισμός, χωρίς να θίγουν, όπως τόνισε ο γενικός εισαγγελέας στο σημείο 108 των προτάσεών του, τις αρμοδιότητες της συμβουλευτικής επιτροπής και της τεχνικής επιτροπής που έχουν συσταθεί βάσει του άρθρου 21 και του άρθρου 29 του εν λόγω κανονισμού αντιστοίχως.
- 88 Κατά συνέπεια, ούτε το επιχείρημα το οποίο αντλείται από το άρθρο 8, παράγραφος 7, της προσβαλλομένης αποφάσεως μπορεί να γίνει δεκτό.
- 89 Το Κοινοβούλιο υποστηρίζει, τέλος, ότι η Επιτροπή υπερέβη τα όρια των εκτελεστικών της εξουσιών με το άρθρο 10 της προσβαλλομένης αποφάσεως.
- 90 Το τελευταίο αυτό επιχείρημα είναι επίσης απορριπτέο.
- 91 Ειδικότερα, το άρθρο 10 της προσβαλλομένης αποφάσεως ορίζει απλώς και μόνον ότι πρόκειται να εκδοθεί από την Επιτροπή ο επονομαζόμενος χάρτης EURES. Η έκδοσή του από την Επιτροπή θα γίνει με εκτελεστική πράξη κατά την έννοια του άρθρου 291, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ, της οποίας η νομιμότητα θα μπορεί ενδεχομένως να εκτιμηθεί στο πλαίσιο μεταγενέστερης προσφυγής ακυρώσεως, λαμβανομένων υπόψη των ορίων των εκτελεστικών εξουσιών που αναγνωρίζονται στην Επιτροπή.
- 92 Δεν μπορεί πάντως να γίνει δεκτό ότι η Επιτροπή υπερέβη τα όρια αυτά απλώς και μόνον ορίζοντας ότι πρόκειται να εκδοθεί ο χάρτης EURES. Πράγματι, το άρθρο 10 της προσβαλλομένης αποφάσεως ούτε συμπληρώνει ούτε τροποποιεί το πλαίσιο που θεσπίζεται με τον κανονισμό 492/2011, εφόσον μοναδικός σκοπός της εν λόγω διατάξεως και του προβλεπόμενου από αυτήν εγχειρήματος είναι να διευκολυνθεί η ανταλλαγή πληροφοριών εντός του δικτύου EURES, όπερ συνάδει με τα άρθρα 12 και 13 του ως άνω κανονισμού, και να ενισχυθεί η αποτελεσματική λειτουργία του ίδιου πάντοτε δικτύου.
- 93 Κατόπιν όλων των ανωτέρω σκέψεων, δεν γίνεται δεκτός ο μοναδικός λόγος ακυρώσεως τον οποίο προέβαλε το Κοινοβούλιο προς στήριξη της προσφυγής του.
- 94 Συνεπώς, η προσφυγή πρέπει να απορριφθεί.

Επί των δικαστικών εξόδων

- 95 Κατά το άρθρο 138, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα, εφόσον υπάρχει σχετικό αίτημα. Δεδομένου ότι η Επιτροπή ζήτησε την καταδίκη του Κοινοβουλίου στα δικαστικά έξοδα και το τελευταίο ηττήθηκε, πρέπει αυτό να καταδικαστεί στα δικαστικά έξοδα.

Για τους λόγους αυτούς, το Δικαστήριο (δεύτερο τμήμα) αποφασίζει:

- 1) **Απορρίπτει την προσφυγή.**
- 2) **Καταδικάζει το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο στα δικαστικά έξοδα.**

(υπογραφές)